Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

21 април 2016 година*

„Преюдициално запитване — Директива 2003/86/ЕО — Член 7, параграф 1, буква в) — Събиране на семейството — Необходими условия за упражняване на правото на събиране на семейството — Стабилни, регулярни и достатъчни финансови ресурси — Национална правна уредба, която допуска прогнозна оценка на вероятността кандидатът за събиране на семейството да запази финансовите си ресурси — Съвместимост“

По дело C-558/14,

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Върховен съд на Баската автономна област, Испания), с акт от 5 ноември 2014 г., постъпил в Съда на 5 декември 2014 г., в рамките на производство по дело

Mimoun Khachab

срещу

Subelegación de Gobierno en Álava

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: T. von Danwitz, председател на състава, C. Lycourgos (докладчик) и C. Vajda, съдии,

генерален адвокат: P. Mengozzi,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

— за испанското правителство, от L. Banciella Rodríguez-Miñón, в качеството на представител,

— за германското правителство, от T. Henze и B. Beutler, в качеството на представители,

— за френското правителство, от D. Colas и F.-X. Bréchot, в качеството на представители,

— за унгарското правителство, от G. Szima и Z. Fehér, в качеството на представители,

— за нидерландското правителство, от M. Bulterman и B. Koopman, в качеството на представители,

* Langue de procédure: испански.

— за Европейската комисия, от M. Condou-Durande и L. Lozano Palacios, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 23 декември 2015 г.,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 7, параграф 1, буква в) от Директива 2003/86/ЕО на Съвета от 22 септември 2003 година относно правото на събиране на семейството (ОВ L 251, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 164).

2 Запитването е отправено във връзка със спор между г-н Khachab и Subdelegación del Gobierno en Álava (държавната администрация в провинция Алава, наричана по-нататък „държавната администрация“) по повод на отказа да се уважи заявлението, с което г-н Khachab иска да се издаде разрешение за временно пребиваване на съпругата му с цел събиране на семейството.

Правна уредба

Правото на Съюза

3 Съображения 2, 4 и 6 от Директива 2003/86 гласят следното:

„(2) Мерките относно събирането на разделени семейства следва да се вземат в съответствие със задължението за защита на семейството и зачитане на семейния живот, което е основно в редица актове на международното право. Настоящата директива зачита основните права и спазва принципите, които са признати, по-специално, в член 8 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи[, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г.,] и в Хартата за основните права на Европейския съюз [наричана по-нататък „Хартата“].

[…]

(4) Събирането на семейства е необходимото средство, за да се направи възможен семейният живот. То способства за създаване на социокултурна стабилност, улесняваща интегрирането на гражданите на трети страни в държавата членка, а това служи, между другото, за насърчаване на икономическото и социалното сближаване, което е и основна цел на [Европейската общност], изложена в Договора [за ЕО].

[…]

(6) За да се защити семейството и да се запази или създаде семеен живот, следва да се определят на основата на общи критерии материалните условия за упражняване на правото на събиране на семейства“.

4 Съгласно член 1 от Директива 2003/86 целта ѝ е „да определи условията за упражняване на правото на събиране на семейството от граждани на трети страни, пребиваващи законно на територията на държавите членки“.

5 Член 3, параграф 1 от тази директива гласи:

„Настоящата директива се прилага, когато кандидатът за събиране на семейството притежава разрешение за пребиваване, издадено от държава членка със срок на валидност една година или повече, и с основание може да очаква да получи право на постоянно пребиваване, ако членовете на неговото семейство са граждани на трета страна независимо от правния им статут“.

6 Съгласно член 4, параграф 1, буква а) от Директива 2003/86 държавите членки разрешават, в частност на съпруга на кандидата за събиране на семейството, влизане и пребиваване всъответствие с тази директива и при условие че са спазени изискванията на глава IV, а също и на член 16 от нея.

7 Член 7, параграф 1 от Директива 2003/86, намиращ се в глава IV от нея, озаглавена „Изисквания за упражняване на правото на събиране на семейството“, гласи следното:

„При подаване на заявление за събиране на семейство заинтересованата държава членка може да поиска от лицето, което е подало заявлението, да представи доказателство за това, че кандидатът разполага със:

а) жилищни условия, считани за нормални за сравнимо семейство, живеещо в същия район и покриващи изискванията на общите здравни норми и нормите за безопасност, които са в сила във въпросната държава членка;

б) медицинска застраховка за всички рискове, които обикновено се покриват за нейните собствени граждани във въпросната държава членка, за самия кандидат и членовете на неговото семейство;

в) стабилни и регулярни финансови ресурси, които са достатъчни, за да издържа себе си и членовете на своето семейство, без да прибягва до системата за социално подпомагане на въпросната държава членка. Държавите членки оценяват тези финансови ресурси с оглед характера им и тяхната регулярност и могат да вземат под внимание нивото на минималните национални възнаграждения или пенсии, а също и броя на членовете на семейството“.

8 Член 15, параграф 1 от тази директива предвижда:

„Най-късно след пет години пребиваване и при условие, че членът на семейството не е получил разрешение за пребиваване по причини, нямащи отношение към събирането на семейството, съпругът или несключилият брак партньор и дете, достигнало пълнолетие, имат право, ако е необходимо — след подаване на съответно заявление, на самостоятелно разрешение за пребиваване, независимо от това на кандидата“.

9 Член 16, параграф 1, буква а) от посочената директива гласи следното:

„Държавите членки могат да отхвърлят заявление за влизане и пребиваване с цел събиране на семейството или ако е целесъобразно, да оттеглят или откажат да подновят разрешение за пребиваване на член на семейството, при следните условия:

а) когато не са изпълнени или престанат да се изпълняват условията, определени в настоящата директива“.

10 Съгласно член 17 от същата директива:

„Държавите членки надлежно държат сметка за характера и солидността на семейните връзки на лицето и продължителността на пребиваването му в държавата членка, както и за съществуването на семейни, културни и социални връзки със страната му на произход, в случай на отхвърляне на заявление, оттегляне или отказ за подновяване на разрешение за пребиваване, а също и в случай на постановяване на мярка за принудително отвеждане на кандидата или на членовете на неговото семейство“.

Испанското право

11 Устройствен закон 4/2000 за правата и свободите на чужденците в Испания и тяхната социална интеграция (Ley Orgánica 4/2000 sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social) от 11 януари 2000 г. (BOE № 10 от 12 януари 2000 г), в редакцията му, приложима към спора по главното производство (наричан по-нататък „Устройствен закон 4/2000“), предвижда в член 16, параграфи 1 и 2 следното:

„1. Пребиваващите в страната чужденци имат право на семеен живот и на неприкосновеност на същия при условията, предвидени в този закон, и в съответствие с разпоредбите на ратифицираните от Испания международни договори.

2. Пребиваващите в Испания чужденци имат право да се съберат с членовете на семейството си, посочени в член 17“.

12 Член 17, параграф 1, буква а) от този устройствен закон гласи:

„Пребиваващият в Испания чужденец има право да се събере в нея със следните членове на семейството си:

а) съпруга/съпругата на пребиваващия чужденец, при условие че те не са във фактическа или законна раздяла и че бракът не е сключен с цел заобикаляне на закона. […]“.

13 Озаглавеният „Изисквания за събиране на семейството“ член 18 от Устройствен закон 4/2000 предвижда в параграф 2 следното:

„Кандидатът за събиране на семейството трябва да докаже при условия и ред, определени с подзаконов акт, че разполага с подходящо жилище и достатъчно финансови ресурси, за да издържа себе си и своето семейство, след като то се събере.

При изчисляването на доходите за целите на събирането, не се вземат предвид тези, произтичащи от системата за социално подпомагане, но се отчитат доходите на съпруга, който пребивава в Испания и живее съвместно с кандидата за събиране на семейството.

[…]“.

14 С Кралски указ 557/2011 от 20 април 2011 г. се одобрява правилникът за прилагане на Устройствен закон 4/2000, така както е изменен с Устройствен закон 2/2009 (BOE № 103 от 30 април 2011 г.). Член 54 от този правилник, озаглавен „Финансови ресурси, които чужденецът трябва да докаже, че притежава, за да получат членове на семейството му разрешение за пребиваване с цел събиране на семейството“, предвижда:

„1. Чужденец, който иска да бъде издадено разрешение за пребиваване с цел събиране на членовете на неговото семейство, трябва да представи заедно със съответното заявление документи, удостоверяващи наличието на достатъчно финансови ресурси за издръжка на семейството, включително за здравни грижи, когато същите не са покрити от системата за социално осигуряване, в посочения по-долу минимален размер в евро или равностойността в чуждестранна валута към датата на подаване на заявлението, съобразно броя на лицата, с които иска събиране, като се вземат предвид и членовете на семейството, които вече живеят на негова издръжка в Испания:

а) за семейства, състоящи се от двама членове, от които единият е кандидатът за събиране на семейството, а другият е лицето, с което той иска да се събере, след пристигане на последното в Испания: месечен доход в размер на 150 % от [Публичния многоцелеви индекс на доходите (IPREM)].

[…]

2. Разрешение за пребиваване не се издава, ако се установи по несъмнен начин, че няма вероятност финансовите ресурси да бъдат запазени през годината след датата на подаване на заявлението. При преценката на вероятността даден източник на доходи да се запази през въпросната година, се отчитат промените, настъпили във връзка с финансовите ресурси на кандидата за събиране на семейството през шестте месеца преди датата на подаване на заявлението.

[…]“.

Спорът в главното производство и преюдициалният въпрос

15 Г-н Khachab, гражданин на трета страна, живее в Испания и притежава разрешение за дългосрочно пребиваване в тази държава членка. На 20 февруари 2012 г. той иска от испанските власти да издадат разрешение за временно пребиваване на съпругата му, г-жа Aghadar, с цел събиране на семейството. С решение от 26 март 2012 г. държавната администрация отхвърля подаденото заявление, с мотива че г-н Khachab не е доказал наличието на достатъчно финансови ресурси, за да издържа семейството си, след като то се събере.

16 Г-н Khachab подава срещу това решение жалба по административен ред пред държавната администрация, която я отхвърля с решение от 25 май 2012 г. по следните съображения:

„[…] В подкрепа на заявлението си [г-н Khachab] представя срочния трудов договор, който е сключил с дружеството „Construcciones y distribuciones constru-label SL“. Данните от трудово-осигурителната информационна система обаче сочат, че той е престанал да работи за това дружество на 1 март 2012 г. и че през посочената година е работил само 15 дни, а през цялата 2011 г. — 48 дни. От горното следва, че към датата, на която е прието решението, а и понастоящем той не работи нищо и че не е доказал, че разполага с достатъчно финансови ресурси, за да издържа семейството си, след като то се събере. Към същата дата няма никакво

основание да се счита, че той ще разполага с такива ресурси през годината след подаването на заявлението за събиране на семейството. Следователно не е изпълнено нито едно от условията за издаване на разрешение за пребиваване с цел събиране на семейството“.

17 Г-н Khachab сезира Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 1 de Vitoria-Gasteiz (Административен съд № 1 Витория-Гастейс) с жалба срещу това решение. С решение от 29 януари 2013 г. този съд потвърждава обжалваното решение, като се основава главно на съображенията, изложени в решението от 26 март 2012 г.

18 Г-н Khachab обжалва постановеното съдебно решение пред Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Върховен съд на Баската автономна област). В подкрепа на жалбата си г-н Khachab твърди, че първоинстанционният съд не е взел предвид изтъкнатия от него в производството новонастъпил факт, а именно че от 26 ноември 2012 г. работи за земеделско дружество като берач на цитрусови плодове и поради това има работа, която му осигурява достатъчно доходи. Той допълва, че притежава разрешение за дългосрочно пребиваване и че е женен за г-жа Aghadar от 2009 г. Твърди освен това, че разполага с подходящо жилище и че се е осигурявал в Испания повече от пет години. Също така смята, че следва да се отчита настоящото икономическо положение, в което възможностите за трайна заетост били на практика изключително ограничени.

19 В това отношение запитващата юрисдикция има съмнения как следва да се тълкува член 7, параграф 1, буква в) от Директива 2003/86, който обвързва правото на събиране на семейството с условието при подаване на заявлението за събиране на семейството „кандидатът [да] разполага със стабилни и регулярни финансови ресурси, които са достатъчни“. В частност тя има съмнения относно съвместимостта с тази разпоредба на испанската правната уредба, която позволява на националните органи да не допуснат събиране на семейството и следователно да откажат да издадат разрешение за временно пребиваване на член на семейството на съответния кандидат, когато предвид промените в доходите на същия през последните шест месеца преди датата на подаване на заявлението за събиране на семейството е вероятно той да няма през годината след подаването на това заявление същите финансови ресурси като тези, с които разполага към тази дата.

20 Според запитващата юрисдикция в текста на член 7, параграф 1, буква в) от Директива 2003/86 на испански, както и на английски и на френски език, глаголът „разполагам“ е употребен в сегашно, а не в бъдеще време. Поради това тази юрисдикция се пита дали за целите на правото на събиране на семейството съответният кандидат трябва към датата на подаване на заявлението за събиране на семейството да разполага със „стабилни, регулярни и достатъчни финансови ресурси“, или пък може да се преценява и дали той ще продължи да разполага с такива през годината след подаването на това заявление.

21 При тези условия Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad autónoma del País Vasco (Върховен съд на Баската автономна област) решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Трябва ли член 7, параграф 1, буква в) от Директива 2003/86 да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която позволява на националните органи да не разрешат събиране на семейството, поради това че кандидатът за събиране на семейството не разполага със стабилни и регулярни финансови ресурси, достатъчни, за да издържа себе си и членовете на своето семейство, като основат решението си на прогнозна оценка на изгледите кандидатът да запази своите ресурси през годината след датата на подаване на заявлението и на промените в неговите доходи през шестте месеца преди тази дата?“.

По преюдициалния въпрос

22 С въпроса си запитващата юрисдикция пита по същество дали член 7, параграф 1, буква в) от Директива 2003/86 трябва да се тълкува в смисъл, че разрешава на компетентните органи на държава членка да откажат да уважат заявление за събиране на семейството, като основат решението си на прогнозна оценка — отчитаща промените в доходите на кандидата за събиране на семейството през последните шест месеца преди датата на заявлението — на вероятността през годината след подаването на това заявление кандидатът да запази стабилните, регулярни и достатъчни финансови ресурси, с които трябва да разполага, за да издържа себе си и членовете на своето семейство, без да прибягва до системата за социално подпомагане на тази държава членка.

23 Съгласно член 4, параграф 1 от Директива 2003/86 държавите членки разрешават влизането и пребиваването в частност на съпруга на кандидата за събиране на семейството, ако са спазени изискванията по глава IV от тази директива, озаглавена „Изисквания за упражняване на правото на събиране на семейството“.

24 Член 7, параграф 1, буква в) от тази директива съдържа едно от изискванията по глава IV, като допуска държавите членки да изискват доказателства, че кандидатът за събиране на семейството разполага със стабилни и регулярни финансови ресурси, които са достатъчни, за да издържа себе си и членовете на своето семейство, без да прибягва до системата за социално подпомагане на съответната държава членка. В същата разпоредба се уточнява, че държавите членки оценяват тези финансови ресурси с оглед характера им и тяхната регулярност и могат да вземат под внимание нивото на минималните национални възнаграждения или пенсии, а също и броя на членовете на семейството.

25 Доколкото общото правило е, че се разрешава събиране на семейството, Съдът вече е приел, че предвидената в член 7, параграф 1, буква в) от Директива 2003/86 възможност трябва да се тълкува стриктно. Признатата на държавите членки свобода на действие не трябва да бъде използвана от тях по начин, който би засегнал целта на тази директива и нейното полезно действие (решение O и др., C-356/11 и C-357/11, EU:C:2012:776, т. 74 и цитираната съдебна практика).

26 В това отношение от съображение 4 от Директива 2003/86 се вижда, че основната ѝ цел е да улесни интегрирането на гражданите на трети страни в държавите членки, като чрез събиране на семейството се направи възможен семейният живот (вж. решение Парламент/Съвет, C-540/03, EU:C:2006:429, т. 69).

27 Освен това Съдът вече е постановил, че член 7, параграф 1, буква в) от Директива 2003/86 не бива да се прилага така, че да не се зачитат основните права, закрепени по-конкретно в член 7 от Хартата (вж. решение O и др., C-356/11 и C-357/11, EU:C:2012:776, т. 77).

28 Член 7 от Хартата действително не трябва да се тълкува в смисъл, че лишава държавите членки от свободата им на преценка, с която разполагат при разглеждане на заявленията за събиране на семейства, но същевременно разпоредбите на Директива 2003/86 следва във връзка с тези заявления да се тълкуват и прилагат в светлината на посочения член 7 от Хартата, което впрочем личи от текста на съображение 2 от тази директива, който изисква от държавите членки да разглеждат заявленията за събиране на семейства така, че да се благоприятства семейният живот (вж. в този смисъл решение O и др., C-356/11 и C-357/11, EU:C:2012:776, т. 79 и 80).

29 Именно с оглед на горните съображения следва, на първо място, да се установи дали член 7, параграф 1, буква в) от Директива 2003/86 трябва да се тълкува в смисъл, че позволява на компетентния орган на тази държава членка да преценява дали и след датата на подаване на съответното заявление се изпълнява изискването кандидатът за събиране на семейството да разполага със стабилни, регулярни и достатъчни финансови ресурси.

30 Макар посочената разпоредба да не предвижда изрично подобна възможност, от самия ѝ текст, и в частност от употребата на думите „стабилни“ и „регулярни“, следва, че тези финансови ресурси трябва да се отличават с известна трайност и редовност. В това отношение член 7, параграф 1, буква в), второ изречение от Директива 2003/86 предвижда, че държавите членки оценяват въпросните финансови ресурси с оглед в частност на тяхната „регулярност“, което предполага периодичен анализ на промените във връзка с тях.

31 Така видно от член 7, параграф 1, буква в) от Директива 2003/86 текстът му не следва да се тълкува като пречка компетентният орган на държавата членка, в която е подадено заявлението за събиране на семейството, да преценява дали изискването за финансови ресурси е изпълнено от кандидата за събиране на семейството, основавайки се на оценка на изгледите тези ресурси да бъдат запазени и след подаването на посоченото заявление.

32 Това тълкуване не се опровергава от обстоятелството, посочено от запитващата юрисдикция, че в член 7, параграф 1 от Директива 2003/86 се използва сегашно време, когато се предвижда, че съответната държава членка може да изиска от лицето, подало заявлението за събиране на семейството, да докаже, че кандидатът за събиране на семейството „разполага“ с изброеното в този параграф 1, букви а)—в). Всъщност кандидатът за събиране на семейството трябва да докаже, че разполага с всичко изброено в тази разпоредба, включително с „достатъчно финансови ресурси“, към момента, в който се разглежда заявлението му за събиране на семейството, и това оправдава използването на сегашно време. Същевременно, доколкото от текста на член 7, параграф 1, буква в) от тази директива е видно, че финансовите ресурси на кандидата за събиране на семейството трябва да са не само „достатъчни“, но и „стабилни“ и „регулярни“, подобни изисквания предполагат прогнозен анализ на въпросните ресурси от страна на компетентния национален орган.

33 Това тълкуване се подкрепя от текста на член 7, параграф 1, букви а) и б) от Директива 2003/86. Всъщност е важно да се подчертае, че изискването да са налице „жилищни условия, считани за нормални“, и изискването за „медицинска застраховка“, предвидени съответно в посочените букви а) и б), също трябва да се тълкуват в смисъл, че дават възможност на държавите членки — с цел да се гарантира стабилността и постоянното пребиваване на кандидата за събиране на семейството на тяхна територия — да вземат решение по заявлението за събиране на семейството въз основа на вероятността този кандидат да продължи да изпълнява тези изисквания и след подаването на това заявление.

34 Тълкуването на член 7, параграф 1, буква в) от Директива 2003/86, изложено в точка 31 от настоящото съдебно решение, намира и потвърждение в член 3, параграф 1 и член 16, параграф 1, буква а) от посочената директива.

35 Всъщност, от една страна, що се отнася до действието ѝ по отношение на лицата, Директива 2003/86 се прилага, съгласно член 3, параграф 1 от нея, за кандидата за събиране на семейството, който е получил разрешение за пребиваване за поне една година и с основание може да очаква да получи разрешение за постоянно пребиваване. Преценката обаче дали има основание за подобно очакване, по необходимост предполага компетентният орган на съответната държава членка да направи оценка на бъдещите промени в положението на кандидата за събиране на семейството от гледна точка на възможността да се получи посоченото разрешение за пребиваване.

36 При това положение, както отбелязва генералният адвокат в точка 33 от заключението си, не би било в съответствие с предвидената в тази директива система тълкуване на член 7, параграф 1, буква в) от Директива 2003/86 в смисъл, че посоченият орган не може да преценява дали кандидатът за събиране на семейството ще разполага със стабилни, регулярни и достатъчни финансови ресурси и след подаването на заявлението за събиране на семейството.

37 От друга страна, е важно да се подчертае, че когато определените с Директива 2003/86 изисквания не са изпълнени, член 16, параграф 1, буква а) от нея позволява на държавите членки да оттеглят разрешението за пребиваване на член на семейството или да откажат да го подновят.

38 Така съгласно тази разпоредба компетентният орган на съответната държава членка може например да оттегли разрешението за събиране на семейството, когато кандидатът за събиране на семейството вече не разполага със стабилни, регулярни и достатъчни финансови ресурси по смисъла на посочения член 7, параграф 1, буква в). Подобна възможност за оттегляне на това разрешение означава, че този орган може да изисква от кандидата за събиране на семейството да разполага с такива ресурси и след подаването на съответното заявление.

39 Накрая следва да се отбележи, че в подкрепа на това тълкуване е и целта на член 7, параграф 1 от Директива 2003/86. Всъщност доказателствата, че предвиденото в буква в) на този параграф 1 изискване за финансови ресурси е изпълнено, позволяват на компетентния орган да се увери, че няма опасност, веднъж след като семейството се събере, кандидатът за събиране на семейството или пък членовете на това семейство да се превърнат по време на пребиваването си в тежест за системата на социално подпомагане на съответната държава членка (вж. в този смисъл решение Chakroun, C-578/08, EU:C:2010:117, т. 46).

40 От горното следва, че предвидената в член 7, параграф 1, буква в) от Директива 2003/86 възможност по необходимост означава, че компетентният орган на съответната държава членка трябва да направи прогнозна оценка дали кандидатът за събиране на семейството ще разполага със стабилни, регулярни и достатъчни финансови ресурси и след подаването на заявлението за събиране на семейството.

41 Предвид този извод следва, на второ място, да се постави въпросът дали тази разпоредба допуска компетентният орган на съответната държава членка да обвърже издаването на разрешение за събиране на семейството с вероятността въпросните ресурси да се запазят през годината след подаването на заявлението за събиране на семейството, като вземе предвид доходите на кандидата за събиране на семейството през последните шест месеца преди датата на заявлението.

42 В това отношение следва да се отбележи, че в съответствие с принципа на пропорционалност, който е част от общите принципи на правото на Съюза, мерките, въведени с националната правна уредба, транспонираща член 7, параграф 1, буква в) от Директива 2003/86, трябва да са годни да осъществят преследваните с тази уредба цели и да не надхвърлят необходимото за постигането им (вж., що се отнася до член 7, параграф 2 от Директива 2003/86, решение K и A, C-153/14, EU:C:2015:453, т. 51).

43 Накрая, следва да се припомни, че видно от практиката на Съда, член 17 от Директива 2003/86 налага индивидуален подход при разглеждането на заявленията за събиране на семейството (решения Chakroun, C-578/08, EU:C:2010:117, т. 48 и K и A, C-153/14, EU:C:2015:453, т. 60) и при прилагането на Директива 2003/86 и разглеждането на заявленията за събиране на семейството компетентните национални органи трябва да извършат премерена и разумна преценка на всички засегнати интереси (вж. в този смисъл решение O и др., C-356/11 и C-357/11, EU:C:2012:776, т. 81).

44 В случая член 54, параграф 2, първа алинея от Кралски указ 557/2011 предвижда, че разрешение за пребиваване с цел събиране на семейството не се издава, ако се установи по несъмнен начин, че няма вероятност финансовите ресурси да бъдат запазени през годината след датата на подаване на заявлението. Тази разпоредба показва, че при преценката на вероятността даден източник на доходи да се запази през въпросната година, се отчитат промените, настъпили във връзка с финансовите ресурси на кандидата за събиране на семейството през шестте месеца преди датата на подаване на това заявление.

45 В това отношение следва да се отбележи, че едногодишният период, през който би трябвало да е вероятно, че кандидатът за събиране на семейството ще разполага с достатъчно финансови ресурси, е разумен и не надхвърля необходимото, за да се оцени конкретно евентуалният риск кандидатът за събиране на семейството да прибегне до системата за социално подпомагане на тази държава, след като семейството се събере. Всъщност този едногодишен период съответства на минималния срок на валидност на разрешението за пребиваване, с което кандидатът за събиране на семейството трябва да разполага съгласно член 3, параграф 1 от Директива 2003/86, за да може да иска събиране на семейството. Освен това съгласно член 16, параграф 1, буква а) от нея компетентните национални органи на съответната държава членка могат да оттеглят разрешението за пребиваване на член на семейството на кандидата за събиране на семейството, ако последният престане да разполага със стабилни, регулярни и достатъчни финансови ресурси в периода на пребиваване на този член на семейството и преди същият да е получил самостоятелно разрешение за пребиваване, тоест съгласно член 15, параграф 1 от Директива 2003/86 най-късно след пет години на пребиваване в тази държава членка.

46 Що се отнася до изпълнението на задължението за пропорционалност на национално равнище, следва да се държи сметка и за обстоятелството, че съгласно член 54, параграф 2, първа алинея от Кралски указ 557/2011 компетентният национален орган може да откаже да издаде разрешение за пребиваване с цел събиране на семейството само ако се установи „по несъмнен начин“, че кандидатът за събиране семейството няма да може да запази достатъчните финансови ресурси през годината след подаването на заявлението. Така единственото, което изисква тази разпоредба, за да може кандидатът за събиране на семейството да получи посоченото разрешение за пребиваване с цел събиране на семейството, е да е вероятно той да продължи да разполага със същите финансови ресурси.

47 Що се отнася до това, че за целите на прогнозната оценка на финансовите ресурси на кандидата за събиране на семейството е предвидено да се вземат предвид последните шест месеца преди подаването на заявлението, Директива 2003/86 не съдържа никакво уточнение по този въпрос. При всички положения такъв период не би могъл да застраши постигането на целта на тази директива.

48 Поради това от всичко изложено по-горе следва, че член 7, параграф 1, буква в) от Директива 2003/86 трябва да се тълкува в смисъл, че разрешава на компетентните органи на държава членка да откажат да уважат заявление за събиране на семейството, като основат решението си на прогнозна оценка — отчитаща промените в доходите на кандидата за събиране на семейството през последните шест месеца преди датата на заявлението — на вероятността през годината след подаването на това заявление кандидатът да запази стабилните, регулярни и достатъчни финансови ресурси, с които трябва да разполага, за да издържа себе си и членовете на своето семейство, без да прибягва до системата за социално подпомагане на тази държава членка.

По съдебните разноски

49 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

Член 7, параграф 1, буква в) от Директива 2003/86/ЕО на Съвета от 22 септември 2003 година относно правото на събиране на семейството трябва да се тълкува в смисъл, че разрешава на компетентните органи на държава членка да откажат да уважат заявление за събиране на семейството, като основат решението си на прогнозна оценка — отчитаща промените в доходите на кандидата за събиране на семейството през последните шест месеца преди датата на заявлението — на вероятността през годината след подаването на това заявление кандидатът да запази стабилните, регулярни и достатъчни финансови ресурси, с които трябва да разполага, за да издържа себе си и членовете на своето семейство, без да прибягва до системата за социално подпомагане на тази държава членка.

Подписи